

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Nt/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011993
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3117011993.4

Uznesenie

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného S. M., o návrhu odsúdeného na preskúmanie výmery trestu a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 476 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam súd odsúdenému S. M., nar. XX.XX.XXXX v Y., t. č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom ukladá za skutok uvedený v bode 2 Trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č. k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatný dňa 29.05.2013, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktoré trestné činy zostali amnestiou prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 nedotknuté a ktoré tvorili súčasť spoločného a súhrnného trestu vo výmere 18 mesiacov podmienene so skúšobnou dobou vo výmere 30 mesiacov, ktorý bol odsúdenému týmto trestným rozkazom uložený primeraný trest za tieto trestné činy amnestiou prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 nedotknuté, a to úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, ktorý trest bude i naďalej vykonávať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

odôvodnenie:

Dňa 14.08.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na preskúmanie výmery trestu. V návrhu uviedol, že ho podáva na miestne príslušný súd, v obvode ktorého vykonáva trest odňatia slobody a ktorým sa domáha preskúmania, či v jeho prípade nebolo aplikované agraciačné ustanovenie § 474 Trestného poriadku, ktoré mohlo zmeniť výmeru trestu. Amnestia prezidenta Slovenskej republiky bola udelená dňom 02.01.2013, kedy bol viacnásobne podmienene trestaný, resp. v tom čase mu plynula skúšobná doba podmieneneho potrestania. Keďže v tom čase nebol vo výkone trestu odňatia slobody, jestvuje určitá odôvodnená obava, že tresty mu napriek agraciačnému ustanoveniu zrušené neboli. Konkrétne sa jedná o preskúmanie trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 5T/3/2011, trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 3T/25/2010, trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/135/2010 a trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/31/2011, ale aj iné rozhodnutia obsahovo na tieto nadväzujúce. Je presvedčený, že uloženie súhrnného trestu, ktorým sa rušili predošlé právoplatné rozhodnutia vo veci 5T/3/2011 vedenej na Okresnom súde Partizánske, ale aj iné rozhodnutia môžu vykazovať určitú možnosť aplikovať agraciačné ustanovenie amnestie prezidenta Slovenskej republiky, zvlášť ak mu medzitým bol premenený podmienenečný trest odňatia slobody na trest nepodmienečný. Preto žiada o preskúmanie možnosti aplikovať amnestiu prezidenta Slovenskej republiky na ním označené trestné veci.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 12.09.2017, č.k. 6Nt/325/2017-6, právoplatným dňa 26.09.2017 podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku per analogiam v spojení s § 476 ods. 1 Trestného

poriadku postúpil návrh odsúdeného o použitie amnestie na rozhodnutie tunajšiemu súdu. Spis bol tunajšiemu súdu doručený dňa 13.11.2017.

Na verejnom zasadnutí dňa 28.03.2018 tunajší súd po vykonanom dokazovaní uznesením č.k. 1Nt/17/2017-22 zo dňa 28.03.2018 rozhodol tak, že návrh odsúdeného na preskúmanie výmery trestu zamietol a rozhodol tiež, že odsúdený nie je účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013 vo vzťahu k trestnému rozkazu tunajšieho súdu č.k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňa 29.05.2013 ako ani ním zrušených rozhodnutí.

Na základe sťažnosti odsúdeného Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tos/96/2018-26 zo dňa 01.08.2018 rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku uznesenie súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o zamietnutí návrhu na preskúmanie výmery trestu a zároveň uložil tomuto súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol v rozsahu tohto zrušenia. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že neprísvedčil názoru súdu prvého stupňa v tom, že u odsúdeného vo vzťahu k trestu uloženom mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 5T/3/2011 neprichádza do úvahy ani použitie ustanovenia § 476 ods. 1 Trestného poriadku. Týmto odsúdením bol menovanému uložený súhrnný (aj spoločný) trest vo vzťahu k skorším právoplatným odsudzujúcim súdnym rozhodnutiam, keď výroky o právoplatne uložených trestoch odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu boli zrušené. Tieto skoršie uložené tresty odňatia slobody boli však právoplatne uložené pred dňom 02.01.2013 rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o amnestii. Tieto skoršie tresty síce boli zrušené už dňa 29.02.2012, avšak toto zrušenie ku dňu vydania amnestie nebolo právoplatné. Preto vo vzťahu k týmto trestom prichádzalo do úvahy použitie predmetnej amnestie, ak takémuto použitiu nebránila iná prekážka vyplývajúca zo znenia predmetnej amnestie. Súdy rozhodujúce o použití amnestie rozhodujú tzv. „ex tunc“, t.j. ku dňu vyhlásenia amnestie. Súd prvého stupňa si preto bude musieť vyriešiť predbežnú otázku, či tresty, voči ktorým bol pôvodne uložený súhrnný trest, boli odpustené amnestiou. Následne v prípade zahľadujúcich účinkov amnestie k týmto skorším trestom rozhodne súd prvého stupňa o primeranom treste za trestné činy amnestiou nedotknuté.

Súd prvej inštancie viazaný v zmysle § 327 Trestného poriadku právnym názorom vysloveným krajským súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia na verejnom zasadnutí dňa 28.11.2018 po vykonanom dokazovaní uznesením č.k. 1Nt/17/2017-45 podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v prospech odsúdeného S. M. v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5T/3/2011 a súčasne zrušil celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č.k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatného dňa 29.05.2013 a zároveň zrušil i ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie čo do výroku o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe sťažnosti prokurátora Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tos/17/2019-53 zo dňa 18.02.2019 rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a zároveň uložil tomuto súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že i postup cestou mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania sa javí ako zákonný a správny. Na druhej strane v tomto prípade ide o procesnú situáciu, kedy aj postupom podľa § 476 Trestného poriadku per analogiam je možné dosiahnuť spravodlivý stav, aby odsúdený nevykonával súhrnný trest odňatia slobody aj za trestné činy a skoršie uložené tresty, ktoré boli ku dňu 02.01.2013 amnestiou prezidenta republiky odpustené s účinkami zahľadania. Ustanovenie § 476 Trestného poriadku je zaradené v tej časti Trestného poriadku (4 časť, piata hlava), ktoré priamo upravuje postup súdov pri rozhodovaní o použití amnestie. Predmetné ustanovenie § 476 ods. 1 Trestného poriadku síce obsahuje aj podmienku „vykonania trestu“, avšak v tomto prípade odsúdený od 07.04.2016 vykonáva spolu dva tresty odňatia slobody (Okresný súd Partizánske, sp. zn. 5T/3/2011 a Okresný súd Bratislava IV, sp. zn. 3T/134/2015), pričom predpokladaný koniec výkonu týchto trestov je 07.04.2020. Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 476 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam o určení „nového“ trestu, ktorý má byť primeraný závažnosti za trestné činy amnestiou nedotknuté, zostáva preto naďalej vykonateľné. Krajský súd tiež uviedol, že prokurátorom navrhovaný postup podľa § 476 ods. 1 Trestného poriadku je aj procesne účelnejší, pretože súd tu v rozhodnutí, ktoré urobí na verejnom zasadnutí (§ 476 ods. 2 Trestného poriadku) formou uznesenia, nezrušuje výrok o súhrnnom treste, ktorý je obsiahnutý v rozhodnutí, ktorým bol taký trest uložený. Zároveň krajský súd zdôraznil, že takto určený nový primeraný trest bude síce miernejší, ako pôvodne uložený trest odňatia

slobody, avšak súd prvého stupňa je tu viazaný tým, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe).

Súd prvej inštancie viazaný v zmysle § 327 Trestného poriadku právnym názorom vysloveným krajským súdom v odôvodnení jeho naposledy citovaného rozhodnutia na verejnom zasadnutí dňa 15.04.2019 vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného oboznámením citovaného rozhodnutia krajského súdu z č.l. 53, v zmysle § 269 Trestného poriadku prečítaním návrhu z č.l. 1, uznesenie OS TN z č.l. 6, lustrácie v ZVJS z č.l. 51, odpis z registra trestov z č.l. 61-62 a oboznámením podstatného obsahu spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/135/2010, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/128/2010 a sp. zn. 3T/25/2010, tunajšieho súdu sp. zn. 2T/31/2011 a sp. zn. 5T/3/2011.

Odsúdený uviedol, že naďalej trvá na podanom návrhu. V konečnom návrhu uviedol, že rozhodnutie ponecháva na úvahe súdu. Verí v spravodlivé rozhodnutie, nakoľko sa to ťahá už 2 roky.

Prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje odsúdenému za trestné činy amnestiou nedotknuté uložiť podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z lustrácie v ZVJS (č.l. 51) vyplýva, že odsúdený sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, kde vykonáva spolu dva tresty odňatia slobody, a to v období od 07.04.2016 do 07.10.2017 trest z rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/3/2011a od 07.10.2017 vykonáva trest odňatia slobody z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/134/2015, pričom tento by mal vykonávať do 07.04.2020. Z odpisu z registra trestov odsúdeného (č.l. 61-62) vyplýva, že tento bol do súčasnosti deväťkrát súdom trestaný.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/135/2010 súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/135/2010-43 zo dňa 23.09.2010, právoplatným dňa 28.01.2011 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/128/2010 súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, č.k. 1T/128/2010-61 zo dňa 06.09.2010, právoplatným dňa 29.12.2010 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/25/2010 súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, č.k. 3T/25/2010-62 zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 29.01.2011 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona a bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Súd zároveň zrušil výrok o treste uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 06.09.2010, sp. zn. 1T/128/2010 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/31/2011 súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom tunajšieho súdu, č.k. 2T/31/2011-84 zo dňa 30.03.2011, právoplatným dňa 22.09.2011 uznaný vinným v bodoch 1/ až 3/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu v bodoch 1/ a 3/ s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov. Súd zároveň podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, č.k. 1T/128/2010-61 zo dňa 06.09.2010, právoplatným

dňa 29.12.2010, ako i ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste uložené odsúdenému a to: trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, č.k. 3T/25/2010-62 zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 29.01.2011 a trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/135/2010-43 zo dňa 23.09.2010, právoplatným dňa 28.01.2011, ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T/3/2011 súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom tunajšieho súdu, č.k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňa 29.05.2013 uznaný vinným v bodoch 1/ až 3/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Trestného zákona v súbehu v bodoch 2/ a 3/ s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Súd zároveň podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, č.k. 3T/25/2010-62 zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 29.01.2011, ako i ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/135/2010-43 zo dňa 23.09.2010, právoplatným dňa 28.01.2011, ako i ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený odsúdenému trestným rozkazom tunajšieho súdu, č.k. 2T/31/2011-84 zo dňa 30.03.2011, právoplatným dňa 22.09.2011, ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením tunajšieho súdu, č.k. 5T/3/2011-219 zo dňa 01.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 23Tos/29/2015-229 zo dňa 12.03.2015 bolo rozhodnuté v zmysle § 50 ods. 4 Trestného zákona, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a preto spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov uložený mu trestným rozkazom tunajšieho súdu, č.k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňa 29.05.2013, ktorého výkon mu bol pôvodne podmienené odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, vykoná. Odsúdený bol zároveň na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 474 Trestného poriadku rozhodnutie o tom, či a do akej miery je osoba, ktorej bol právoplatne uložený trest, účastná amnestie, urobí súd, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak je taká osoba v čase rozhodovania vo výkone trestu odňatia slobody, urobí rozhodnutie súd, v ktorého obvode sa trest vykonáva. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa § 476 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku ak bol amnestiou celkom alebo sčasti odpustený trest len za niektorý z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, ktorý nebol doteraz celkom vykonaný, určí súd podľa vzájomného pomeru závažnosti primeraný trest za trestné činy amnestiou nedotknuté. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Rozhodnutie podľa odseku 1 robí na verejnom zasadnutí súd, ktorý trest uložil v prvom stupni.

Podľa Článku I Rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky z 02. januára 2013 o amnestii odpúšťam tresty odňatia slobody právoplatne uložené predto dňom tohto rozhodnutia, ktorých výkon je podmienené odložený, s účinkom, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený. Podľa Článku V sa toto rozhodnutie nevzťahuje a/ na tresty právoplatne uložené za trestné činy s následkom smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo škody veľkého rozsahu, b/ na tresty právoplatne uložené za trestný čin zanedbania povinnej výživy, ohrozovania mravnej výchovy mládeže, šírenia toxikománie, podávania alkoholických nápojov mládeži, c/ na tresty právoplatne uložené za trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a opilstva, d/ na tresty právoplatne uložené osobám, ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením právoplatne odsúdené za úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody, výkon ktorého nebol odložený, alebo ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením prepustené z výkonu trestu odňatia slobody, e/ na právoplatne uložené tresty úhrnné a súhrnné, ak jedným z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, je trestný čin, na ktorý sa amnestia podľa písmen a/ až c/ nevzťahuje, alebo ak boli uložené osobe, na ktorú sa amnestia podľa písmena d/ nevzťahuje.

Súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (jednak z unesenia č.k. 23Tos/96/2018-26 zo dňa 01.08.2018, jednak z uznesenia č.k. 23Tos/17/2019-53 zo dňa 18.02.2019)

na podklade vykonaného dokazovania zhodnotil (tak ako už pri svojom poslednom rozhodnutí zo dňa 28.11.2018), že Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013 o amnestii (ďalej len „rozhodnutie o amnestii“) sa nemôže vzťahovať na trest odňatia slobody podmienčne odložený, ktorý bol uložený odsúdenému trestným rozkazom tunajšieho súdu, č.k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatným až dňa 29.05.2013, nakoľko v zmysle Článku I rozhodnutia o amnestii sa odpustenie trestov vzťahovalo na tresty právoplatne uložené pred dňom rozhodnutia o amnestii, t.j. najneskoršie dňa 01.01.2013, čo potvrdil i krajský súd vo svojom rozhodnutí, ktorý zároveň uviedol, že trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňa 29.05.2013 bol odsúdenému uložený súhrnný (aj spoločný) trest vo vzťahu k skorším právoplatným odsudzujúcim súdnym rozhodnutiam, keď výroky o právoplatne uložených trestoch odňatia slobody s povolením podmienčného odkladu boli zrušené, pričom však tieto skoršie uložené tresty odňatia slobody boli právoplatne uložené pred dňom rozhodnutia o amnestii a i keď boli zrušené už dňa 29.02.2012, toto zrušenie ku dňu vydania rozhodnutia o amnestii nebolo právoplatné.

Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené skúmal už pri svojom poslednom rozhodnutí zo dňa 28.11.2018 ako predbežnú otázku, či vo vzťahu k týmto trestom prichádzalo do úvahy použitie predmetnej amnestie, resp. či takémuto použitiu nebránila iná prekážka vyplývajúca zo znenia rozhodnutia o amnestii, pričom s poukazom na Článok V rozhodnutia, kde sú vymedzené pod písm. a/ až e/ výnimky, na ktoré sa rozhodnutie o amnestii nevzťahuje konštatuje, že trestné činy, za ktoré bol stíhaný odsúdený a za ktoré bol i neskoršie právoplatne odsúdený (naposledy pred zrušením vyššie citovaným trestným rozkazom vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 5T/3/2011 to bolo trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/31/2011-84 zo dňa 30.03.2011, právoplatným dňa 22.09.2011, kedy bol odsúdenému uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov a zároveň boli zrušené skoršie odsudzujúce rozhodnutia vo výrokoch o trestoch) by boli odpustené amnestiou, nakoľko nešlo o prípady vymenované v tomto článku rozhodnutia o amnestii (v danom prípade išlo o prečiny krádeže, porušovania domovej slobody a poškodzovania cudzej veci, za ktoré boli odsúdenému uložené podmienčné tresty odňatia slobody).

Súd zároveň viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu v ostatnom jeho rozhodnutí, že aj postupom podľa § 476 Trestného poriadku per analogiam je možné dosiahnuť spravodlivý stav, aby odsúdený nevykonával súhrnný trest odňatia slobody aj za trestné činy a skoršie uložené tresty, ktoré boli ku dňu 02.01.2013 amnestiou prezidenta republiky odpustené s účinkami zahľadania, pričom takýto postup je procesne účelnejší, pretože súd tu v rozhodnutí, ktoré urobí na verejnom zasadnutí formou uznesenia, nezrušuje výrok o súhrnnom treste, ktorý je obsiahnutý v rozhodnutí, ktorým bol taký trest uložený postupoval v zmysle ustanovenia § 476 Trestného poriadku per analogiam, nakoľko ustanovenie § 476 ods. 1 Trestného poriadku obsahuje aj podmienku „vykonania trestu“, avšak v tomto prípade odsúdený od 07.04.2016 vykonáva spolu dva tresty odňatia slobody (Okresný súd Partizánske, sp. zn. 5T/3/2011 a Okresný súd Bratislava IV, sp. zn. 3T/134/2015), pričom predpokladaný koniec výkonu týchto trestov je 07.04.2020, teda rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 476 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam o určení „nového“ trestu, ktorý má byť primeraný závažnosti za trestné činy amnestiou nedotknuté, zostáva preto naďalej vykonateľné.

Na základe vyššie uvedeného potom súd ukladal primeraný trest za trestné činy amnestiou prezidenta republiky nedotknuté, čo v danom prípade predstavovalo skutok uvedený v bode 2 trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č. k. 5T/3/2011-64 zo dňa 29.02.2012, právoplatný dňa 29.05.2013, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktoré tvorili súčasť spoločného a súhrnného trestu vo výmere 18 mesiacov podmienčne so skúšobnou dobou vo výmere 30 mesiacov, ktorý bol odsúdenému týmto trestným rozkazom uložený (keďže týmto trestným rozkazom bol ukladaný okrem trestu súhrnného i trest spoločný, pričom skutky v bodoch 1 a 3 trestného rozkazu boli prevzaté zo skorších zrušených rozhodnutí, a to trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany, č.k. 3T/25/2010-62 zo dňa 18.01.2011, právoplatného dňa 29.01.2011 a trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/135/2010-43 zo dňa 23.09.2010, právoplatného dňa 28.01.2011, ktoré boli zrušené do výroku o vine i treste a ďalších výrokoch majúcich vo výroku o vine svoj podklad). Pri ukladaní primeraného trestu za tieto trestné činy súd prihliadal i na zásady ukladania trestov a na mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (doznal a úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ (spáchal viac trestných činov) a nakoľko išlo o

jednočinný súbeh trestných činov (oba sú prečiny), bolo potrebné ukladať úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, pričom oba prečiny majú rovnakú trestnú sadzbu (0 až 2 roky). Zároveň pri ukladaní primeraného trestu súd rešpektoval i právny názor odvolacieho súdu, že nový primeraný trest bude síce miernejší, ako pôvodne uložený trest odňatia slobody, avšak súd prvého stupňa je tu viazaný tým, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe) a vzhľadom na závažnosť oboch trestných činov, ich následok, osobu odsúdeného uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest považuje za primeraný a dostatočný. Pokiaľ odsúdený považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý si odvodil ako rozdiel od trestu mu uloženému v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 5T/3/2011 (18 mesiacov) a trestu uloženého mu v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2T/31/2011 (15 mesiacov) s týmto názorom sa súd nemohol stotožniť, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje už na trestnú vec odsúdeného vedenú na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/135/2010, kde bol odsúdenému uložený za rovnaké trestné činy trest odňatia slobody (v tom čase podmienený) na 12 mesiacov. Zároveň súd tiež rozhodol, že odsúdený bude tento trest i naďalej vykonávať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko do tohto ústavu bol zaradený i na výkon trestu pôvodne uloženého pri neosvedčení odsúdeného.

Na základe týchto skutočností preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.